BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 050440 26 Uvp
Sarajevo, 10.09.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jasminke Kubat kao predsjednice vijeća, Svjetlane Milišić-Veličkovski i Amele Mahić Samardžić kao članica vijeća, te Namire Beganović kao zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice A.K.-Z. iz S., Ulica M.Š. broj ..., koju zastupaju punomoćnici Semir Puzić, Sead Miljković i Naida Imamović, advokati iz Sarajeva, protiv akta broj: 02-45-2174/25 od 13.10.2025. godine, tuženog Federalnog ministarstva pravde Sarajevo, u upravnoj stvari izbora notara, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 050440 25 U od 20.05.2026. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.09.2026. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, rješenje Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 09 0 U 050440 25 U od 20.05.2026. godine se ukida i predmet vraća istom sudu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 050440 25 U od 20.05.2026. godine, odbačena je tužba protiv osporenog rješenja tuženog broj: 02-45-2174/25 od 13.10.2025. godine, kojim je odbijen prigovor tužiteljice izjavljen protiv prvostepenog rješenja Ministarstva pravde i uprave Kantona Sarajevo broj: 03-02-04-6072-15/24 od 19.05.2025. godine. Tim prvostepenim rješenjem se za notara sa službenim sjedištem na području Kantona Sarajevo, Općina Centar bira M.A., diplomirani pravnik, a rješenje stupa na snagu danom donošenja.

Protiv navedenog rješenja tužiteljica je podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak. Podnositeljica zahtjeva osporava zaključak prvostepenog suda da se protiv osporenog rješenja ne može pokrenuti upravni spor. Tužiteljica ističe da su oba organa koja su odlučivala o izboru notara za područje Općine Centar Sarajevo upravni organi, te da su postupali u skladu s odredbama Zakona o upravnom postupku. Smatra da postupak izbora i imenovanja notara, iako sadrži određene elemente stručnog i konkursnog postupka, po svojoj pravnoj prirodi predstavlja upravnu stvar, jer su prvostepeni organ i tuženi vršili javna ovlaštenja odlučujući o individualnom pravu i pravnom interesu kandidata. Također ističe da iz odredbe člana 29. stav 9. Zakona o notarima proizlazi da kandidat pravo na sudsku zaštitu svojih prava kod nadležnog suda ostvaruje upravo u upravnom sporu, jer tom odredbom nije odlučeno u kojem postupku se ta zaštita ostvaruje, a rok od 30 dana upućuje da se radi o upravnom sporu. Prema navodima zahtjeva, prvostepeni sud je također propustio obrazložiti

zbog čega smatra da osporeni akt nije upravni akt, što predstavlja bitnu povredu pravila postupka.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, tuženi je osporio osnovanost navoda iz zahtjeva i predložio da ovaj sud zahtjev odbije.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u njemu, shodno odredbama člana 45. Zakona o upravnim sporovima[1], ovaj sud je našao da je zahtjev osnovan i odlučio kao u izreci presude.

Prema obrazloženju pobijanog rješenja i podacima iz spisa predmeta, prvostepeni sud je, odlučujući o tužbi tužiteljice protiv osporenog akta tuženog, na osnovu odredaba čl. 4. i 8. Zakona o upravnim sporovima, našao da ne postoje pretpostavke za vođenje upravnog spora, cijeneći da osporeni akt nije upravni akt. Taj sud je cijenio da iz odredbe člana 29. stav 9. Zakona o notarima Federacije BiH[2] proizlazi da protiv rješenja Federalnog ministra pravde kojim se odlučuje o prigovoru izjavljenom protiv rješenja o izboru notara, kao što je u konkretnom slučaj, kandidat ima pravo na zaštitu svojih prava kod nadležnog suda, odnosno drugih zakonom određenih organa u roku od 30 dana od dana prijema rješenja donesenog po prigovoru. Po ocjeni tog suda, međutim, iz navedene odredbe ne proizilazi da se protiv konačne odluke Federalnog ministra pravde može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom u smislu odredaba Zakona o upravnim sporovima, jer se u konkretnom slučaju ne radi o upravnoj stvari. S obzirom na takav zaključak, prvostepeni sud je tužbu tužiteljice odbacio na osnovu člana 25. stav 1. tačka 2, u vezi sa članom 36. stav 7. Zakona o upravnim sporovima.

Osnovano se u tužbi ukazuje na pogrešnu primjenu odredbe člana 29. stav 9. Zakona o notarima, kao i odredaba Zakona o upravnim sporovima.

Prema odredbi člana 29. stav 5. Zakona o notarima, rješenje o izboru notara donosi rukovoditelj kantonalnog organa za upravu uz prethodno pribavljenu suglasnost federalnog ministra pravde. Kandidati, koji ne budu izabrani za notara, dobijaju pismeno obavještenje, koje sadrži razloge zbog kojih oni nisu izabrani, kao i podatke o kandidatu, koji je izabran za notara (stav 6.). U skladu s odredbom člana 7. istog člana, protiv rješenja o izboru notara može se u roku od osam dana nakon prijema rješenja, odnosno obavještenja, uložiti prigovor federalnom ministru pravde. Odredbom stava 8. tog člana određeno je da je federalni ministar pravde dužan odlučiti o prigovoru u roku od 30 dana od dana prijema prigovora, te da je rješenje kojim je odlučeno o prigovoru konačno, a odredbom stava 9. istog člana da protiv rješenja iz stava 8., kandidat ima pravo na zaštitu svojih prava kod nadležnog suda, odnosno drugih zakonom određenih organa u roku od 30 dana od dana prijema rješenja donesenog po prigovoru.

U skladu sa osnovnim ustavnim načelima i pravom na pristup sudu, garantovanim članom 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama, zainteresovanoj stranci, nezadovoljnoj rješenjem o izboru notara, mora se omogućiti pravo na sudsku zaštitu. Takva zaštita je i izričito propisana odredbom člana 29. stav 9. Zakona o notarima, ali tom odredbom nije određeno da li se sudska zaštita ostvaruje u upravnom sporu

[1] „Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj 9/05
[2] „Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ broj 45/02

ili u parničnom postupku. Ovaj propust zakonodavca ne može za posljedicu imati uskraćivanje prava stranke na sudsku zaštitu, odnosno na sudsko preispitivanje odluke tuženog.

Osporeno rješenje donio je tuženi kao organ uprave, nakon postupka provedenog u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, u vršenju svojih javnih ovlaštenja, koja su mu izričito povjerena Zakonom o notarima. U tom smislu, karakteristike navedenog akta su autoritativnost i jednostranost, budući da tuženi u postupku izbora notara nastupa sa pozicije vlasti; te konkretnost i pojedinačnost, budući da se tim rješenjem odlučuje o pojedinačnim pravima i pravnim interesima stranke.

Shodno navedenom, tužiteljica pravilno ukazuje da se postupak izbora notara, iako predstavlja konkursni postupak sui generis, zbog gore navedenih karakteristika, po svojoj pravnoj prirodi može poistovjetiti sa upravnom stvari, što ukazuje da se sudska zaštita protiv konačnog akta donesenog u tom postupku, ostvaruje u upravom sporu.

Nasuprot tome, konačno rješenje organa uprave ne može se pobijati u parničnom postupku, s obzirom da u tom postupku, shodno odredbi člana 1. Zakona o parničnom postupku[3], sudovi raspravljaju i odlučuju u građanskopravnim sporovima.

Shodno svemu navedenom, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud pogrešno primijenio citirane zakonske odredbe, te zaključio da se protiv osporenog akta ne može voditi upravni spor.

Vrhovni sud Federacije BiH je takvo stanovište zauzeo i u svojoj ranijoj odluci broj: 09 0 U 038611 23 Uvp od 09.11.2023. godine, prihvativši nadležnost kantonalnog suda, kao prvostepenog suda, za postupanje po tužbi u upravnom sporu protiv rješenja o izboru notara. Također je ovaj sud u svojim odlukama broj: 09 0 U 036565 21 Uvp od 08.07.2021. godine i broj: 09 0 U 046770 25 Uvp od 17.12.2025. godine, u kojima je predmet spora bio prestanak službe notara, odnosno razrješenje notara, cijenio da se sudska zaštita ostvaruje u upravnom sporu, imajući u vidu odredbu člana 32. stav 3. Zakona o notarima, prema kojoj se protiv rješenja o razrješenju može koristiti pravni lijek predviđen u st. 7. do 9. člana 29. tog zakona, koji se odnosi na rješenje o izboru notara.

U skladu sa stanovištem Vrhovnog suda Federacije BiH izraženim u navedenim odlukama, dakle, sudska zaštita protiv rješenja kojim se odlučuje o izboru i imenovanju notara, ostvaruje se u upravnom sporu.

Iz svih navedenih razloga ovaj sud je, primjenom odredaba člana 46. st. 1. do 3. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio i pobijano rješenje ukinuo, te predmet vratio prvostepenom sudu kako bi odlučio o osnovanosti tužbe.

Zapisničar
Namira Beganović, s.r.

Predsjednica vijeća
Jasminka Kubat, s.r.

[3] „Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br. 53/03, 19/06 i 98/15